

Có câu chuyện về hai nhà họ Trần ở gần nhà họ Lý. Một hôm, người bạn bên nhà họ Lý qua nhà họ Trần ở gần hỏi: "Sao mọi người nhà anh sống vui vẻ, hài hòa rất là hay; còn nhà tôi năm ba bữa là cãi nhau, nhà anh có thuật sống gì hay vậy?".

Anh họ Trần nói: "Đâu có gì lạ! Mọi người trong nhà tôi luôn thấy mình là người xấu, còn nhà anh ai cũng thấy mình tốt nên mọi người vui vẻ".

Anh họ Lý ngạc nhiên: "Là người tốt thì sao lại cãi vã".

Họ Trần cười nói: "Ví dụ có một chén trà đặt trên bàn, một người đi qua vô ý đổ nước cái bàn, bàn chao làm rơi vỡ chén trà. Người nhà của anh không nhận lỗi, mà còn lên tiếng trách: " Ai đổ chén trà không ý tứ, phải đổ vào trong thì đâu có đổ?".

Người đổ chén trà cũng không chịu thua, cãi lại: " Tôi đổ đó đâu có sao, tại anh vô ý làm đổ, còn trách".

Vì ai cũng thấy mình thất, mình phải nên mới xảy ra cãi nhau. Còn nếu là người nhà của tôi khi gặp sự việc như vậy sẽ như thế nào xin hỏi: "Tôi là người làm đổ chén trà, thành thất xin hỏi".

Người đổ chén trà nghe vậy, cũng sẽ nói: "Cũng không thể trách anh, do tôi sơ ý đổ chén trà nên gặp rắc rối nên mới bị đổ người đổ. Đây là lỗi của tôi".

Hai người cùng nhìn nhận lỗi thì nên không cãi vã, trong nhà luôn an vui và thất đổ. Còn nhà anh ai cũng thất thì lỗi là do phần ai?

Người n: songhanhphuc / thuongchieu